

Sampo Grönroos

Maailmanlopun välttämisen taito

Maailmanlopun välttämisen taito

Sampo Grönroos

Maailmanlopun välttämisen taito

© 2020 Sampo Grönroos

Kannen kuva: Pixabay: Bela Geletneky, Saksa

Kustantaja: Tarinax Oy, Espoo, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-94-3815-0

Omistettu rakkaalle isälleni, sinne pilvien reunalle!

“In complete darkness we are all the same, it is only our knowledge and wisdom that separates us, don't let your eyes deceive you.”

Janet Jackson

1 – Ja alussa Jumalaa...

Jumalaa otti rankasti päähän. Itse asiassa pottuuntumisaste oli nyt sillä tasolla, että jos hän ei olisi itse mennyt jo toiseksi käskyksi kirjoittamaan jotain asiaan liittyvää, niin muutama hyvin valittu kirosanapari olisi saattanut päästä taivaassa ilmoille.

Huokaisten Jahve tarkasteli lähemmin maapallon ja ihmiskunnan tilaa kuvaavia indikaattoreita. Riippumatta siitä mitä osa-aluetta tarkasteli niin punaväriä tai vähintään keltaista vilkkui joka puolella. Merien tila oli punaisella, ilmakehän tila keltaisella, kasvillisuuden ja eläinkunnan kehitys – taas punaista. Ja entäs sitten ihmiskunnan kehitys: konfliktien määrä oranssilla, suvaitsevaisuuden ja moraalin kehitys punaisella – varsinkin Yhdysvalloissa, hyvinvoinnin tasainen jakautuminen – taas punaista väriä.

Minne vaan katseettaan kohdisti, niin kehitys ei todellakaan näyttänyt hyvältä. Jahve oli vähän aikaa elätellyt toiveita, että ihmiskunta on oikeasti kehityskelpoinen joukko. Varsinkin Hän oli ollut toiveikas Pariisin ilmastopöytäkirjan hyväksynnän jälkeen ja mennyt pari viikkoa sen jälkeen nukkumaan suhteellisen levollisena ja näkemättä painajaisia. Kunnes ihmisten arvaamaton käyttäytyminen ja herkkäuskoisuus oli yllättänyt hänet jälleen Yhdysvaltojen presidentinvaaleissa. Jahve oli ollut pyörtyä arkkienkeli Gabrielin syliin, kun vaalitulos oli alkanut valjeta. Jotain tuollaista olisi ehkä voinut uskoa tapahtuvan keskiajalla. No joo, myönnetään – silloin Jahvella oli ollut kierroksessa uhkea jumalatar

eräästä vähemmän tunnetusta luonnonuskonnosta ja seuranta oli päässyt vähän unohtumaan. Toisaalta oli kyllä opettavaista nähdä mihin uskomattomiin sfääreihin ihmisten julmuus toisiaan kohtaan saattoi nousta. Mutta että 2000-luvulla maailman mahtavimman valtion johtoon voi nousta siis historiallisessa mittakaavassa mestariluokan törppö öykkäri – sitä Hänen oli edelleenkin vaikea käsittää.

Kuten kaikkia projektejaan, Jumala muisteli kaiholla aikoja kun hän innosta täristen ja kaikkivoipaisuutta uhkuen loi pieteetillä maailmankaikkeuden unelmaplaneetan ja joka sai valmistuttuaan useita valintoja ylivoimaisesta kauneudesta ja monimuotoisuudestaan. Kuinka polleata olikaan pokata ”Universumin kaunein uusi Planeetta” -palkinto hulpeassa gaalassa muiden jumalkolleegoiden kiristellessä kateellisena hampaitaan. Tai siis ainakin heidän joilla jotain hampaiksi laskettavissa olevaa löytyi olemuksestaan.

Erityisesti Jahven suu vääntyi vieläkin hymyyn kun hän muisteli Allahin myrtynyttä ilmettä voittajan julistamisen jälkeen. Vain vaivoin Allah oli saanut sokellettua muutaman sanan ottaessaan vastaan kakkossijan palkinnon Mekka-planeetastaan (muuten, tästä johtuen kumartaminen osuu maapallolla harvoin oikeaan suuntaan!). Siis mitähän Allah oli ajatellut kuvitellessaan, että hänen luomansa hiekkaplaneetta olisi voinut voittaa hänen luomuksensa? Minulla sentään hiekan käyttö oli pysynyt kontrollissa rajoittuen Saharaan ja Lähi-idän alueeseen. Pienenä kuittina tästä Jumala oli tietty nimennyt paikallisten muslimien pyhän paikan Allahin planeetan mukaan. Tästä pikkusieluisuudesta Jahve ei jälkeensä ollut ylpeä, mutta vahinko oli jo tapahtunut Koraanin kirjoitusten muodossa.

Aluksi kaikki olikin sujunut hyvin - muutaman sopivasti ohjatun komeetan törmäyksen jälkeen ja tulivuoritoimintaa lisäämällä elämän alkuliemi oli alkanut poreilla mukavasti ja

kehitys oli ollut nopeaa ja pääsääntöisesti hyvään suuntaan. Dinosaurusten kausi oli täytynyt lopettaa äkillisesti, kun lauma triceraptoreita höystettynä muutamalla ylensyöneellä T-Rexillä olivat saartaneet Jahven, kun hän oli kaikessa rauhassa käyskennellyt tiluksillaan Väli-Amerikassa. Onneksi tarpeeseen sopiva meteori löytyi suht läheltä - tämä sattui olemaan muutenkin itsetuhoinen luonteeltaan ja siten helposti hommaan houkuteltavissa lupaamalla ikuista elämää toisessa universumissa. Tämäkin osoitus vain siitä, että sama tarina uppoaa siis ihan kaikkiin!.

Ihmisapinatkin olivat olleet helposti vielä ohjailtavissa ja lähinnä kiinnostuneita siitä, että maha oli täynnä ja luolassa lämmintä. Ihmisten kanssa asiat olivat toisin. Kun Jumala asiaa tarkemmin ajatteli, niin varoitusmerkit olivat kyllä selvät jo heti alusta lähtien. Kukapa olisi uskonut että historian parhaassa "all inclusive" lomakohteessa elänyt ensimmäinen pariskunta oli ollut niin helposti harhautettavissa sielunvihollisen toimesta puraisemaan sitä omenaa kun paljon maukkaampia hedelmiä suorastaan ropisi maahan ympärillä. Toisaalta tässä oli kyllä Jahven omaakin vikaa, ei olisi pitänyt mennä lyömään vetoa pirun kanssa tuosta hyvän/pahantiedon puun asiasta. Tarkemmin ajateltuna - jostain syystä ne vedonlyönnit olivat päättyneet huonosti myös myöhemmin!?

Nyt täytyy kyllä ryhdistäytyä ja tehdä jotain mutta mitä?
Sitäpä Hän ei ihan tiennyt tarkalleen. Ja kuten aina näissä tilanteissa, Hän lähetti kutsun luottomiehellensä.

2 – Puutarhanhoitoa tärkeämpiä asioita, osa 1

Pyhä Pietari oli saanut varsinaisen työnsä tehtyä etuajassa ja oli sitten tapansa mukaan kiirehtinyt suoraan kasvihuoneelle. Vaikka Pyhän Pietarin porteille hiljaisenakin päivänä riitti tulijoita kymmeniä tuhansia, niin suurin osa heistä oli helppoja tapauksia ja heidät ohjattiin jo hyvissä ajoin omiin jonoihinsa. Suurin syy tähän oli toki käytettävissä olevan kartoitustyövoiman määrä, joka oli käytännössä loputon.

Yksi jonoista johti suoraan taivaaseen ja toinen taas – niin tiedätte varmaan paikan johon kukaan ei kaipaa keskuselämystä. Pietarin outoa huumorintajua osoitti tämä viimeinen vanhurskauden testi - ne jotka oli määrätty alakertaan kuvittelivat matkaavansa yläkertaan ja toisaalta päinvastoin.

Visuaalisesti vaikutelma olikin tarkkaan mietitty, reitit lähtivät ensin joko jyrkästi alaspäin tai ylöspäin ja vasta parin minuutin vaelluksen jälkeen reitti kääntyi mutkan takana oikeaan suuntaan. He jotka ponnekkaasti ”alakerta, oikeasti Taivas”-jonossa kritisoiivat päätöstä saivat vaihtaa jonoa pienen näön vuoksi käydyn väittelyn jälkeen – heidän kohdallaan oli siis selvästi tehty paha virhearviointi. Sama päti myös ”yläkerta, oikeasti alakerta” jonoon. Tässä tapauksessa henkilöt otettiin toiseen harkintaan loppusijoituspaikkansa suhteen. Pyhä Pietari oli ikäväkseen huomannut, että pitkäaikaisilla kirkonmiehillä oli suuri riski karsiutua tässä viimeisessä vaiheessa – näin oli käynyt muun muassa liian usealle paaville.

Kinkkisimmät rajatapaukset Pietari käsitteli henkilökohtaisesti. Tänäpä näitä ei ollut onneksi kovinkaan monta. Vaikein tapaus oli ollut eräs nuorena kuollut pitkätukkainen muusikkomies. Siis estikö lyhyt tukka jollain tapaa luovuutta - tähän mennessä Pietari ei ollut vastaanottanut kuin joko

Mitä tapahtuu, kun Jumala hermostuu totaal-
isesti nykyiseen maailman menoon ja asettaa
uhkavaatimuksen ihmiskunnalle? Kolme
pitkäaikaista ongelmaa tulee ratkaista viikossa
tai muuten ihmiskunta pyyhkäistään pois
universumia häiritsemästä.

Jumalan oluelle perso poika muutaman apu-
rinna kanssa pyrkii salaa auttamaan ihmis-
kuntaa - sikäli mikäli golfin peluultaan vain
ehtii.

Uskomattomat tapahtumat kasaantuvat ja
näyttävät syöksevän vääjäämättömästi koko
maapallon tuhoa kohti. Lopulta ihmiskunta
saa tuomionsa YK:n päämajassa korkeimman
mahdollisen tahon edustajalta.

"Maailmanlopun välttämisen taito" on uskon-
toja ja maailman mahtavimpia poliitikkoja kieli
poskessa irvaileva satiiri, joka ottaa kantaa
humoristisen humanilla tavalla.

